

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Regionaludviklingsudvalget

2009/2243(INI)

26.2.2010

UDKAST TIL BETÆNKNING

om gennemførelsen af synergivirkninger af midler øremærket til forskning og innovation i forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og det syvende rammeprogram for forskning og udvikling i byer og regioner samt i medlemsstaterne og i EU (2009/2243(INI))

Regionaludviklingsudvalget

Ordfører: Lambert van Nistelrooij

Ordfører for udtalelsen (*):

Jorgo Chatzimarkakis, Udvalget om Industri, Forskning og Energi

(*) Associeret udvalg – Forretningsordenens artikel 50

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE	8

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om gennemførelsen af synergivirkninger af midler øremærket til forskning og innovation i forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og det syvende rammeprogram for forskning og udvikling i byer og regioner samt i medlemsstaterne og i EU (2009/2243(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, især afsnit XVII, XVIII og XIX herom,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/ 2006 af 11. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden¹,
- der henviser til Rådets afgørelse af 6. oktober 2006 om Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighed (2006/702/EF)²,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr.1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013)³,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr.1639/2006/EF af 24. oktober 2006 om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013)⁴,
- der henviser til sin beslutning af 10. maj 2007 om den fremtidige regionalpolitikens bidrag til Den Europæiske Unions innovative kapacitet⁵,
- der henviser til sin beslutning af 24. maj 2007 om viden i praksis: en bredt funderet innovationsstrategi for EU⁶,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om grønbog om territorial samhørighed og status for debatten om den kommende reform af samhørighedspolitikken⁷,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om bedste praksis inden for regionalpolitik og hindringer for anvendelsen af strukturfondene⁸,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om gennemførelsen af strukturfondsforordningen 2007-2013: resultaterne af forhandlingerne om de nationale

¹ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25–78.

² EUT L 291 af 21.10.2006, s. 11–32.

³ EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1–43.

⁴ EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15–40.

⁵ Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0184.

⁶ Vedtagne tekster, P6_TA(2007)0212.

⁷ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0163.

⁸ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0156.

samhørighedsstrategier og de operationelle programmer¹,

- der henviser til Europa-Parlamentets undersøgelse med titlen "Synergier mellem EU's syvende forskningsrammeprogram, rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation og strukturfondene (2007)",
- der henviser til Europa-Parlamentets undersøgelse med titlen "På vej mod en territorialisering af EU's F&U- og innovationspolitikker",
- der henviser til Europa-Parlamentets undersøgelse med titlen "Strukturfondenes støtte til innovation – gennemførelsesudfordringer for 2007-2013 og derefter",
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. august 2007 med titlen "Konkurrencedygtige europæiske regioner takket være forskning og innovation – Et bidrag til større vækst og flere og bedre arbejdspladser (KOM(2007)0474)",
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2007 om medlemsstaternes og regionernes gennemførelse af Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse ved hjælp af EU's samhørighedspolitik, 2007-2013 (KOM(2007)0798),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. maj 2008 om resultaterne af forhandlingerne vedrørende de samhørighedspolitiske strategier og programmer for programmeringsperioden 2007-2013 (KOM(2008)0301),
- der henviser til Kommissionens 20. årsberetning af 21. december 2009 om gennemførelse af strukturfondene (2008) (KOM(2009)0617 endelig/2),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 14. november 2007 om regioner der gennemfører innovation gennem samhørighedspolitik (SEK(2007)1547),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 24. november 2009 om høring om fremtiden "EU 2020"-strategien (KOM(2009)0647),– der henviser til Kommissionens femte statusrapport af 19. juni 2008 om økonomisk og social samhørighed – Voksende regioner, voksende Europa (KOM(2008)0371) (femte statusrapport),– der henviser til Kommissionens sjette statusrapport af 25. juni 2009 om økonomisk og social samhørighed – Kreative og innovative regioner (KOM(2009)0295) (sjette statusrapport),– der henviser til notat fra det videnskabelige og tekniske forskningsudvalg (Crest) af 4. december 2006 om rapporten med titlen "Lessons for R&D policies on the basis of the national reform programmes and the 2006 Progress Reports" (Erfaringer for F&U-politikker på grundlag af de nationale reformprogrammer og statusrapporterne for 2006) (CREST1211/06),– der henviser til Kommissionens vejledning med titlen "Konkurrencedygtige europæiske regioner via forskning og innovation – praktisk guide til EU-finansiering af forskning og innovation",– der henviser til betænkning fra Det Europæiske Strategiforum om Forskningsinfrastruktur med titlen "Europæisk køreplan for forskningsinfrastrukturer, rapport 2006",
- der henviser til den uafhængige rapport om en reform af samhørighedspolitikken

¹ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0165.

udarbejdet på Kommissionens foranledning med titlen "En dagsorden for en reformeret europæisk samhørighedspolitik" (Fabrizio Barca-rapporten) (2009),

- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og til udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A7-0000/2010),
- A. der henviser til, at den fornyede Lissabonstrategi prioriterer forskning og innovation højt med henblik på at leve op til udfordringer som klimaforandringer og stigende global konkurrence; der endvidere henviser til, at det i efterkriseperioden er vigtigere end nogensinde at stimulere vækst og beskæftigelse via forskning og innovation, hvilket udgør et kernemål i den foreslåede EU 2020-strategi,
- B. der henviser til, at europæisk støtte til forskning og innovation primært ydes via forskning, innovation og samhørighedspolitik, og at de vigtigste instrumenter hertil er strukturfondene, det syvende rammeprogram for forskning (FP7) og rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP),
- C. der henviser til, at samhørighedspolitik er et væsentligt element i den europæiske integrationsproces og en af de mest succesrige EU-politikker, der fremmer konvergens mellem stadig mere forskellige regioner og stimulerer vækst og beskæftigelse,
- D. der henviser til, at Fællesskabets anden strategiske retningslinje for samhørighed for perioden 2007-2013 henviser til en forbedring af viden og innovation med henblik på vækst, og at 25 % af den samlede bevilling derfor er blevet afsat,
- E. der henviser til, at kompleksiteten af de aktuelle udfordringer kræver en integreret blanding af disse politikker, og at synergi mellem instrumenterne er afgørende, således at de styrker hinanden og støtter en bæredygtig gennemførelse af forsknings- og innovationsprojekter, der giver en bedre udnyttelse af forskningsresultaterne i form af konkrete produktidéer i regionerne,
- F. der henviser til, at selv om visse elementer i opbygningen af disse instrumenter, som f.eks. den samme tidsramme og tilpasning til Lissabondagsordenen, giver mulighed for synergier, er der stadig forskelle, som f.eks. forskellige retsgrundlag, tematisk kontra territorialt fokus og delt kontra centraliseret forvaltning,

Samhørighedspolitik, der opfylder forsknings- og innovationsmål

1. glæder sig over, at alle medlemsstater for 2007-2013 afsatte et betydeligt beløb af deres samlede finansielle tildelinger til F&U, innovation og udvikling af en videnbaseet økonomi, hvilket har ført til 246 nationale eller regionale operationelle programmer med ca. 86 mia. euro afsat til forskning og innovation;
2. afventer Kommissionens strategiske rapport jf. artikel 30, stk. 2, i den generelle forordning; finder, at rapporten vil give en omfattende oversigt over medlemsstaternes resultater med hensyn til opfyldelsen af målene for perioden 2007-2009 og vil danne grundlag for drøftelsen af samhørighedspolitikens fremtidsudsigter;

- gentager behovet for en integreret tilgang til specifikke politikker i EU med hensyn til forvaltning på flere myndighedsniveauer; understreger, at et funktionelt flerniveauforvaltningssystem er en forudsætning for effektivt at fastsætte og gennemføre øremærkede mål;

Synergier mellem strukturfondene, RP7 og CIP

- anerkender, at samhørighedspolitikken via de øremærkede hensættelser for 2007-2013 bedre er i stand til at skabe synergier med forsknings- og innovationspolitikkerne, og at den territoriale dimension samtidig er blevet stadig vigtigere i RP7 og CIP; opfordrer til, at der tages højde for en skærpet øremærkningsmekanisme med et stærkere tematisk fokus, der giver mulighed for hensigtsmæssige politiske løsninger på de nye udfordringer;
- beklager, at de eksisterende muligheder for synergier i finansieringen stadig ikke er særligt kendte; opfordrer regionerne og medlemsstaterne til at øge bestræbelserne på at forbedre kommunikationen;
- noterer sig de eksisterende muligheder for kombineret finansiering; understreger imidlertid, at blandet finansiering ikke er tilladt mellem strukturfonde og rammeprogrammer; understreger endvidere, at instrumenterne kan kombineres, så de omfatter enten supplerende, men separate, aktiviteter, som det er tilfældet med forskningsinfrastrukturen, eller fortløbende dele af forbundne projekter, som f.eks. udviklingen af og opfølgningen på en ny forskningsidé, samt projekter inden for det samme netværk eller den samme klynge;
- understreger, at synergi går videre end til supplerende projektf finansiering; mener, at kapacitetsopbygning, netværksrelationer og videnuoverførsel er en vigtig form for synergi og noterer sig, at alle instrumenter giver mulighed for sådanne udvekslinger;
- understreger behovet for at fremme og anvende vellykkede modeller i videntrekanten, i relationerne mellem virksomheder, forskningscentre, universiteter og offentlige myndigheder; fremhæver regionale klyngers potentiale for at mobilisere regional konkurrenceevne og glæder sig over, at etablering af klynger er medtaget i både CIP og RP7 (videnbaserede regioner i RP7); bemærker, at videnuudveksling i regionale klynger også kan fremmes af strukturfondene;
- fremhæver, at det er vigtigt at analysere, dele og integrere bedste praksis vedrørende synergier mellem de politiske instrumenter; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens bestræbelser på at forbedre samarbejdet på tværs af tjenestegrenene;
- bemærker med tilfredshed den praktiske guide til EU-finansiering af forskning og innovation; anbefaler, at sådanne vejledninger i fremtiden udleveres straks efter lovgivningens ikrafttrædelse; afventer Kommissionens arbejdsdokument, der indeholder eksempler på synergier i praksis;
- opfordrer Kommissionen til at fortsætte sine aktiviteter, der sigter mod at udvikle synergi, og til at holde Europa-Parlamentet underrettet om udviklingen heraf, især om udviklingen i det vertikale samarbejde mellem EU og nationale og regionale enheder;

Anbefalinger med henblik på den næste programmeringsperiode

12. glæder sig i udkastet til EU 2020-strategien over vægten på uafhængigheden mellem politikkerne, vigtigheden af politisk integration og behovet for bedre synergier og stærkere partnerskab i udformningen og gennemførelsen af offentlige politikker; opfordrer til, at der tages hensyn til det behov, regionerne har givet udtryk for, for en mere omfattende ramme på de tre politikområder;
13. mener, at en stærk og velfinansieret europæisk regionalpolitik er en afgørende forudsætning for at opfylde målene i EU 2020-strategien og for at opnå social, økonomisk og territorial samhørighed;
14. minder om, at territorial samhørighed har en horisontal karakter, og at EU's politikker derfor skal bidrage til dens gennemførelse; gentager, at dette koncept ikke er begrænset til virkningerne af regionalpolitikken, men også fokuserer på koordinering med andre EU-politikker;
15. fremhæver behovet for stedbaserede politikker og mener, at regionerne bør stræbe efter intelligent og grøn specialisering ved at definere nogle innovationsprioriteter baseret på EU's målsætninger og deres behov og koncentrere øremærkede EU-midler om disse udpegede prioritetsområder;
16. påpeger, at tværnationalt samarbejde er essensen i RP7 og CIP, og at territorielt samarbejde (via tværnationale, tværregionale og grænseoverskridende programmer) indarbejdes i strukturfondene; opfordrer Kommissionen til at styrke målsætningen om europæisk territorielt samarbejde i fremtiden;
17. anerkender, at både delt og centraliseret forvaltning kræver særlige regler; understreger imidlertid, at der er behov for at harmonisere reglerne for de forskellige instrumenter; opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne i denne forbindelse, uden at dette berører medlemsstaternes og regionernes beføjelser i henhold til delt forvaltning;
18. gentager sin opfordring til Kommissionen om at udarbejde særlige vurderingskriterier for bedømmelsen af innovative projekter og til at overveje at foreslå fremtidige lovgivningsmæssige incitamenter med henblik på gennemførelsen af innovationsforanstaltninger;
19. understreger vigtigheden af bedre assistance til gennemførelsen af politikker og programmer, som styrker synergien i kæden forsknings- og udviklingsinfrastrukturer – innovation – jobskabelse;
 - o
 - o o
20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Baggrund

Ethvert parlamentsudvalg kan udarbejde en gennemførelsesbetænkning, der er en betænkning om gennemførelsen af EU-forskrifter til national ret og gennemførelsen og håndhævelsen af disse i medlemsstaterne.

Hvad angår samhørighedspolitikken, består lovgivningsgrundlaget i direkte gældende forordninger, hvis gennemførelsesforanstaltninger reguleres ved en kommissionsforordning samt kommissionsafgørelser og -beslutninger, som ikke forelægges for Parlamentet.

Regionaludviklingsudvalget fandt, at det i forbindelse med den igangværende debat om samhørighedspolitikens fremtid ved en gennemførelsesbetænkning skal undersøges, om lovgivningen er blevet korrekt anvendt i medlemsstaterne.

Betænkningens afgrænsning

Initiativbetænkningen har et dobbelt formål: For det første tjener den til at undersøge, hvorledes den vejledende ramme for Fællesskabets strategiske retningslinjer 2007-2013 og navnlig "Retningslinje 1.2: bedre viden og innovation til sikring af vækst" blev fulgt af medlemsstaterne og regionerne i deres nationale strategiske referencerammer (NSR) og operationelle programmer. For det andet tjener betænkningen til at undersøge synergier mellem samhørigheds-, forsknings- og innovationspolitikkerne og deres instrumenter (strukturfonde, syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling og rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation).

Det skal bemærkes, at betænkningens anvendelsesområde er begrænset, da den blev udarbejdet i starten af 2010 inden offentliggørelsen af Kommissionens strategiske rapport.

Momentum

De europæiske, nationale og regionale finansieringsordninger forbliver undertiden ukoordinerede. Det skal imidlertid bemærkes, at EU's samhørighedspolitik og F&U- og innovationspolitikkerne tjener det samme formål: nemlig at løfte de store udfordringer, som EU står over for, og opretholde en EU-model baseret på økonomisk vækst, socialt ansvar og bæredygtig udvikling. At fremme bæredygtig økonomisk vækst og jobskabelse afhænger mere og mere af de regionale økonomiers innovationskapacitet, og i forbindelse med den globale økonomiske krise blev dette aspekt endnu vigtigere, hvilket også bekræftes af den rolle, som samhørighedspolitikken spiller i den europæiske økonomiske genopretningsplan. Det står klart på europæisk niveau, at der er et presserende behov for politikker, som styrker konkurrenceevne og innovation, for at fremskynde omstruktureringer og investeringer og skabe nye forretningsmuligheder.

Det er desuden nødvendigt, at Parlamentet gør rede for sin holdning i forbindelse med debatten om samhørighedspolitikens fremtid. Det bør drøfte mulige forbedringer på basis af

evaluering.

Samhørighedspolitik, der opfylder forsknings- og innovationsmål

Lige siden starten på den nuværende programmeringsperiode har samhørighedspolitikken forfulgt tre prioriteter, hvoraf den ene består i at fremme innovation, iværksætterevne og en voksende videnøkonomi i kraft af forsknings- og innovationskapacitet, herunder nye informations- og kommunikationsteknologier.

F&U og innovation kan hjælpe EU med at opfylde sine vækstsmål. Samhørighedspolitikken tager derfor også sigte på investeringer, der styrker EU's konkurrenceevne på lang sigt, f.eks. investeringer i iværksætterevne, adgang til finansiering for SMV'er, menneskelig kapital, IKT, grøn teknologi og energieffektivitet. EU's samhørighedspolitik tredoblede derfor mellem 2007 og 2013 sin finansielle bevilling til F&U og innovation i forhold til de tidligere programmeringsperioder, idet mere end 85 mia. euro (næsten 25 % af det samlede beløb) øremærkes til disse udgiftskategorier, herunder mainstreaming af innovative tiltag og eksperimentering. Af det samlede beløb

- blev 50,5 mia. euro afsat til **F&U og innovation i snæver forstand**
- 8,3 mia. euro til **iværksættervirksomhed**
- 13,2 mia. euro til innovative **informations- og kommunikationsteknologier** med henblik på at støtte IKT's efterspørgselsside
- 14,5 mia. euro til **menneskelig kapital**.

En effektiv analyse af implementeringsprocessen for de 246 nationale eller regionale operationelle programmer, hvori innovation er en relevant bestanddel, er ikke rigtig mulig før Kommissionens offentliggørelse (sandsynligvis i april 2010) af den strategiske rapport: "promoting an EU debate on cohesion" (gennemførelse af en EU-debat om samhørighed).

Denne strategiske rapport, der kræves i henhold til artikel 30 i den generelle forordning, og som er baseret på alle 27 medlemsstaters strategiske rapporter, vil give et første overblik over de fremskridt, landene og deres regioner gør med hensyn til opfyldelsen af de aftalte mål for perioden 2007-2009, herunder EU-mål på højniveau, over den aktuelle krises indvirkning på gennemførelsen af samhørighedspolitiske programmer og vil give en konkret ramme for debatten om samhørighedspolitikens fremtid. Rapporten vil også give eksempler på god praksis i medlemsstaterne.

Synergier mellem strukturfondene, RP7 og CIP

De komplekse udfordringer, EU står over for i dag, kræver en integreret blanding af politikker med henblik på at styrke individuelle politikkers effekt og øge effektiviteten i anvendelsen af de disponible ressourcer. I Fællesskabets strategiske retningslinjer bekræftes det, at det er meget vigtigt, at samhørighedspolitikken spiller sammen med rammeprogrammerne, og at samhørighedspolitikken i denne forbindelse har to roller at spille: at hjælpe regionerne med at gennemføre de regionale innovationsstrategier og handlingsplaner og bidrage til at styrke

regionernes innovations- og forskningskapacitet.

Som en generel konklusion på analysen af den nuværende opbygning af samhørigheds-, forsknings- og innovationspolitiske instrumenter skal det bemærkes, at nogle elementer, som f.eks. den samme tidsramme og tilpasning til Lissabondagsordenen, giver mulighed for synergier. Der er imidlertid stadig betydelige forskelle, som f.eks. forskellige retsgrundlag og inddragelsen af forskellige administrative niveauer og myndigheder i gennemførelsesprocessen. Disse forskelle gør det vanskeligt for støttemodtagerne at være velinformeret om de forskellige finansieringsmuligheder. I denne henseende ville det være nødvendigt at sikre, at organer, der er involveret i forvaltningen af RP7, CIP og strukturfondene er klar over de muligheder, som hvert af disse instrumenter indeholder.

Selv om synergier mellem politikkerne går videre end til supplerende projektf finansiering, er det vigtigt at forstå mulighederne for at kombinere de eksisterende instrumenter. I denne forbindelse glæder ordføreren sig over udarbejdelsen af den praktiske guide til EU-finansiering af forskning og innovation. Denne guide giver nogle interessante eksempler på en kombination af forskellige instrumenter.

I henhold til artikel 54, stk. 5, i den generelle forordning kan en udgift, som samfinansieres af fondene, ikke modtage yderligere samfinansiering fra et andet fællesskabsinstrument, og blandet finansiering er således forbudt. Der er imidlertid mulighed for at kombinere støtteinstrumenterne: supplerende, men separate aktiviteter (f.eks. udvikling af større forskningsinfrastrukturer, hvor RP7 dækker den forberedende fase, og anlægsarbejderne dækkes af strukturfondene), fortløbende dele af forbundne projekter (f.eks. forskellige faser i udviklingen af en teknologi over tid: grundforskning, anvendt forskning, demonstration eller prækonkurrencemæssig markedsintroduktion) eller projekter inden for det samme netværk/den samme klynge.

Endelig skal det bemærkes, at alle niveauer, regionale, nationale og EU, ud over at udarbejde vejledninger, skal øge og koordinere deres indsats for at forbedre kommunikationen og dele bedste praksis både inden for deres respektive organer (ministerier og generaldirektorater) og over for potentielle støttemodtagere.

Ordførerens overvejelser og indledende anbefalinger

Ordførerens anbefalinger fokuserer på den ene side på strategiske mål og på den anden side på konkrete mål og handlinger med henblik på at øge synergien mellem samhørigheds-, forsknings- og innovationspolitikken.

I den kommende revision af den finansielle ramme og den igangværende debat om samhørighedspolitikens fremtid viste udkastet til EU 2020-strategien, som Kommissionen har foreslået, sig at være af stor betydning. Der blev ikke foretaget en detaljeret analyse af den foreslåede EU 2020-strategi, idet ordføreren kun henviste til aspekter, der er relevante for den foreliggende gennemførelsesrapports anvendelsesområde. Det vurderes som et positivt element, at udkastet lægger vægt på den gensidige afhængighed mellem politikkerne og behovet for bedre synergier og stærkere partnerskab i udformningen og gennemførelsen af offentlige politikker. Det er vigtigt at bemærke, at nødvendigheden af bedre at koordinere

politikker på stedet også er et klart budskab, som fremsættes af mange regioner og regionale aktører i Europa.

Ordføreren er af den opfattelse, at regionalpolitikken stod og står for et større bidrag til håndteringen af centrale EU-udfordringer: at reducere de strukturelle forskelle mellem regioner, at forbedre EU's konkurrenceevne, at kompensere for effekten af den globale økonomiske krise og at begrænse indvirkningen af demografiske ændringer eller klimaforandringer. Derfor er en stærk og velfinansieret politik en afgørende forudsætning for at opfylde målene i EU 2020-strategien og for at fremme målsætningerne om social, økonomisk og territorial samhørighed.

Uden at sigte mod at foreslå en definition eller at starte en debat i forbindelse med denne betænkning om begrebet territorial samhørighed fremhæver ordføreren, at målet også er koordinering af politikker, som har en stor territorial indvirkning, med henblik på fuldt at udnytte det regionale potentiale og øge deres effekt på stedet. Derfor bør potentialet i "koncentration, samarbejde og forbindelse" som hjørnestene i territorielt samarbejde tages i betragtning og udnyttes med henblik på at opnå en mere balanceret og bæredygtig territorial udvikling inden for EU.

Hvad angår de mere konkrete foranstaltninger og aktiviteter, også i forbindelse med en forenkling af de lovgivningsmæssige rammer, foreslås det, at Kommissionen skal undersøge måder, hvorpå de regler, der gælder for de forskellige instrumenter, kan harmoniseres. En henvisning hertil er foretaget i det orienterende indlæg fra den afgående kommissær, Pawel Samecki, om harmoniseringen af regler om støtteberettigelse, momsregler og regler om erhvervelse af jord.

Europa-Parlamentet opfordrede allerede i sin beslutning om bedste praksis på området for regional politik og hindringer for anvendelsen af strukturfonde til, at der blev udarbejdet særlige vurderingskriterier for bedømmelsen af innovative projekter i lyset af disse aktiviteter's højere risiko og derfor højere fejlmargen. Flere lovgivningsmæssige incitamenter kan blive indført i samhørighedspolitikken's fremtidige lovgivningsgrundlag med det formål at fremme forskning og innovation. Ordføreren forventer, at Kommissionen fremsætter forslag i denne forbindelse.

Endelig foreslår ordføreren, idet det fremhæves, at tværnationalt samarbejde er "normen" i RP7 og CIP, og at tværnationalt, internationalt og grænseoverskridende samarbejde indarbejdes i samhørighedspolitikken, at overveje at øge vægten af det europæiske territoriale samarbejds mål i fremtiden med særlig opmærksomhed på innovations- og forskningsrelaterede aktiviteter. I øjeblikket har dette mål begrænsede finansielle ressourcer og kan således kun finansiere "bløde" tiltag. Ikke desto mindre indføres de nye omfattede initiativer, såsom "Regioner for økonomisk forandring", for at muliggøre og undersøge den hurtige udbredelse af innovative idéer til regionalpolitiske programmer.